

கணபதி துணை,
ஒளியை விடர்
ஆருஷிக்கொய்து

குறள்முலம்.

1893 ஜூன் 1, நெடுமீ 19 யாராவாகா மு

மதாலை பிபள அரியாத்தரகாலையில
திருக்கொண்டி.

வீடு 11 நடு ஆடியின்

1890

இதனவிலை அணா - க. 5

உ-

கணபதி துணை
நக்சிரதேவநாயகி
ஆருஷிக்கொய்து

கோபபிரசாத முலமும்

நீலஞ் சிதம்பரத்தம்பிரான் அவர்கள்

த ந த உ ர ய ம.

சி ந 9 சி ந 9 ம ப ம ம

தவறுபெரி துடைக்கே ந தவறுபெரி துடைத்தே
வேண்டியாக நருநடன் மேற்றயில் கொள்ளு
மண்டவாணனுக் காழியன் நரநியு
முலக லுன்று மொருநகுடன் படைத்த
மலரோன் நன்னை வான்சிர மரிநதுங்
கான வேடுவன் கன்பரித தப்ப
வான நாநி மற்றவற் கருளியுங்
கடிபடு பூங்கணைக் காம னாநுடல்
பொடிபட விழித்தும் பூகலக் திசைந்த
மாணுட னுகிய சண்டியை

2

வானவ னுகியு
மறிகட லுலகின் மன்னுபிர் தவருங்
கூற்றுவன் றனர்கோர கூற்றுவ னுகியுங்
சடல்படு நஞ்சவ கண்டத தடகியும்
பருவரை சிலையாப பாதத னாணைக்
திரிபுர மெரிய வொருசீணை தூரந்துங்
கற்கொண் டெவ்நத சாககிய னன்பு
தற்கொண் டுன்னந டானமிக வளித்துங்
கூறறெனத தோன்யியுங் தோளி போன்றுந்
தோற்றிய வாரணத நிருரி போர்த்து
நெறழிக் கண்ணு லாய நான்கு
நற்றூ நந்தீச தவறற் கருளியு
மறிவினை யோரா வரகக னாநுட

னெறநெற விதுதர வெருவிர் ஊன்றியுந்
 திருவுரு வத்தொடு செங்க ணேறு
 மரியன திண்டி ற லசுரனுக் கருளியும
 பல்கதி ருரவோன் பற்கெடப் பாய்ந்து
 மல்குபிருந கிருடிக்கு மாவர மீந்துந்
 தக்கன் வேள்வி தகைகெடச் சிதைத்து

மிக்கவர நத்திமா காளர்க் கருளியுஞ்
 செந்திக் கடவுடன் கரதலஞ் செற்றும்

3

பைந்தார் நெடும்படை பார்த்தற் கருளியுங்
 கதிர்மதி தனையேர் காற்பயன் கெடுத்து
 நிதிபயில் குபேரற்கு ணைக ரீந்துஞ்
 சலந்தர னுடலர் தான்மிகத் தடிந்து
 மறைபயின் மார்க்கண் டேயனுக் கருளியுந்
 தாரகற் கொல்லமுன் காளியைப் படைத்துஞ்
 சீர்மலி சிலநதிக் கின்னா சளித்துங்
 கார்மலி யுரு டக் கருடனைக் காய்ந்து
 மாலின் கீழி நந் தறநெறி யருளியு
 மின்னவை பிறவு மெங்க வீசன்
 கோபப பிரசாதங் கூறுங் காலைக்
 கடிமல ரிருந்தோன் கார்க்கடற் கிடந்தோன்
 புடமுறு சோலைப் பொன்னகர் காப்போ
 னுரைப்போ ராகிலு மொண்கடன் மாநீ
 ரங்கைகொண் டிறைக்கு மாதன் போன்றுள
 ரொடுங்காப் பெருமையும்பர் கோனை
 யடங்கா வைம்புலத் தறிவில் சிந்தைக்
 கிருமி நாவாற் கிளத்தும் பரமே யதாஅன்
 ரெருவகைத் தேவரு மிருவகைத் திறமு

மூவகைக் குணமு நால்வகை வேதமு
மைவகைப் பூதமு மறுவகை யிரதமு

4

மெழுவகை யோவையு மெ ன்வகை ஞானமு
மொன்பதின் வகையு மொண்மொர் சிறப்பும்
பத்தின் வகையு மாகிய பாமன்
யின்பனை நீனைவொர் சென்னிடையு தினைச்
செம்பொனை மொன்பன் தேவியை பாவினைத்
தொமென் மொழியு சன்னிய யார்
கொஞ்சம் மொழியு மொன்பன் நாயர்
செந்நெய் பவன மொழியு மொன்பன்
முக்கட் செல்வனை முத்தவன் மொத்தியைக்
கள்ள வகை மொன்பன் மொன்பன்
கலந்து கசுந்துதன் கரு மொன்பன்
நீனைந்திட வாங்கே தேவையு மொன்பன்
தேவ தேவனைத் திகழ்சொ லோகனைப்
பாவ நாசனைப் படொழி யுறவினை
வேயார் தேவரி மெல்லியல கூறனைத்
தாயாய் மன்னுயிர் தாக முந் தகதையைச்
சொல்லும் பொருளு மாகிய சேரதியைக்
கல்லுங் கடலு மாகிய கண்டனைத்
தோற்ற நிலையீ ராகிய தொனமையை
நீற்றிடைத் திகழு நித்தனை முத்தனை
வாக்கு மனமு மிறந்த மறையனைப்

5

பூக்கமர் சடையீனப் புண்ணிய நாதனை
 யிணைய தன்மைய னென்றறி வரியவன்
 றனைமுன் விட்டுத் தாமந்து நினைப்போ
 மாமுயல் விட்டுக்
 காக்கை பின்போங் கலவர் போலவும்
 வினக்கங் கிநுப்பரின் நினி கவீரு
 மனப்பருவ சிறப்பி னாகு போலவும்
 கச்சரம் கொண்டு கடுக்தொழின் முடியாக்
 கொச்சைந், நெவரைந், தேவரென் றெண்ணிப்
 பிரச்சரைப் போலவோ
 ராரியப் புத்தகப் பேய்கொண்டு புலம்புற்று
 வட்டனை போகவர் மாணுடம் போன்று
 பெட்டினை புரைப்போர் பேதையர் கிலத்
 துன்றலை மீன்றலை யெண்பல மென்ற லதனை
 பறுத்து நிறுப்போ ரொருத்த ரின்மையின்
 மத்திர மாகுவா மானெறி கிடப்பவோர்
 சித்திரம் பேசுவர் தேவராகி [றறிய
 லினனோர்க் காயந்தன ரினனோர்க் கருளின ரென்
 வுலகின் முன்னே யுரைப்ப தில்லை யாகிலு
 மாடு போலக் கடிநின் றழைத்து
 மாக்கள் போல வேட்கை யீடுண்டு

6

மிப்படி ஞான மப்படி யமைத்து
 மின்ன தன்மைய னென்றிரு நிலத்து
 முன்னே யறியா மூர்க்க மாக்களை
 யின்னே கொண் டேகாக் கூற்றந்
 தவறுபெரி துடைத்தே தவறுபெரி துடைத்தே.

கணபதி துணை.

கோபப்பிரசாத உரை,

வணக்கம்.

தன்றேன் முகத்துச் சடையிற் பிறையணி
குன்றே யேற்குங் கூழையே னுரையே.

முன் உரை.

கோபப்பிரசாதம் என்னும் பிரபந்தம் (கூக)
அடியினள் (கூக) சீரமைந்த இணைக்குறளா சிரி

7

யப்பா ஒன்றே. அது பதினொராந் திருமுறையுள் நில
வுகின்றது. அதற்கு உரைநகரங்குப போதிய அறி
வாற்றல் சிறிதுமில்லையெனினும், அன்மான் துழைபுல
முடையார்க்கு ஒர் ஆராய்ச்சித் துணையாகவும் விழை
ந்து பிழைபட வரைப்போர்க்கு ஓர் மறுபடி விளக்க
மாகவும் என்னலிவு சென்றாவில், மூத்தநாயனார்
அருள் கொண்டு உரைநகரேன். கோபம் பிரசாதம் என்
பன இறைவனானது கோபத்தொழும் அநுக்கிரகச்
செயலுமாம். கோபநகரனும் பிரசாதமெனத்
தெளியவும் நின்றது. கோபம் அநுநற்செய்யப்படும்
தண்டத்தை யுணர்த்திற்று. இவ்விரண்டும் முறையே
மறக்கருணை அறக்கருணை எனப்படும்.

1. பெரிது தவறு உடைத்து பெரிது தவறு உடைத்து என்றது.—பெரிதும் பிழையுடையது பெரிதும் பிழையுடையது என்பதாம். இத்துணைக்கோபத்தோடும் கூறுவதனால் அஃதியாதெனத் தெளிய வெஃகினேன் என்பையேல், யாமுரைப்பதைக் கடைபோக நூனெறியே ஒற்றித்துக்கேட்டுத் தெளியக் கடவாய். கோபத்தின் மிகுதிபற்றி அடுக்கிவந்தது.

8

2. வெளிநரை கரும கடல் மேல் துயில்கொள் அண்டவாணனுக்கு ஆழி அன்று அருளியும் எ-து. —வெள்ளிய அலைகளையெய்யும் பெரிய பாற்கடற் பரப்பின்மேலே பாம்புணைப்பாயலில் உறக்கங்கொள்வனேனும் மேலண்டத்துள்ள வைகுண்டவாழ்க்கைகொண்ட திருநெடுமாலுச்சூர் ரக்கரப்படையை அக்காலத்திற் கொடுத்தருளியும் எ-ம். திருநெடுமால் ஆயிரந்தாமரை மலர்களால் ஆரசிக்கும் விரதம் பூண்டு, அங்ஙனம் புகழ்கன்முழி, ஒருநினைம ஒருமலர் குறையக்கண்டு ஆதை நிறுப்பிக்கொள்ளத் தண்கண்ணென்றினைப்பறிக்காத் தாத்துதலும், சிவபெருமான் தாம் முன்னர்ச் சலந்தரனைக்கொன்ற சக்கரத்தை அத்திருநெடுமால் விரும்பிய வண்ணமே கொடுக்க ஏற்று அநனைத்தாங்கும் வலி தனக்கின்மையை விண்ணப்பித்துக்கொள்ள, உடனே பெண்பாகர் அச்சக்கரத்தைத் தமது நகதுனியால்வகிர்ந்து வட்டித்துக் கொடுத்தருளினார் என்பது சரித்திரம்.

3. உலகம் மூன்றும் ஒருங்கு உடன்படைத்த மலரோன்தன்னை வான்சிரம் அரிந்தும் எ-து.—மேல்

கீழ் நடு வென்னும் உலகம் மூன்றினையும் ஒரேமுறை
யிற்றானே படைத்த தாமரை வாழ்க்கையோனாகிய

9

பிரமதேவனை அவன் ஐந்தலைகளில் உச்சித்தலையை
நகரனியாற்கொய்து அகர்தை அடங்கக் தண்டித்
தும் எ-ம்.

4. காணவேடுவன் கண்பரிந்து அப்ப மற்று
அவற்கு வானநாடு அருளியும் எ-து.—காட்டுவேடு
வாகிய திண்ணனார் தமது கண்ணை விரக்க மீக்கொ
ண்டு காளத்திக் கண்ணப்பரைர் கண்ணினின்றும்
பெருகுங்கு நதி தடைப்படுமாறு அப்புதலும், அவ்
வருளுசெயல் புரிந்த கண்ணப்பராயனருக்கு முத்தி
யுலகர் தந்த நாளியும் எ-ம்.

5. கடிபடு பூ கணை காமனார் உடல் பொடி
பட விழித்தும் எ-து.—மணம்பொருந்திய ஐம்மலர்
களாகிய அம்பினைபுடைய மன்மதனாருடலம் நீறுபட்
டொழிய துதற்கண் விழித்துத் தண்டித்தும் எ-ம்.—
[ஐம்மலர்களாவன—அசோகு மா முல்லை தாமரை
நெய்தற் பூக்களாம்.]

6. பூதலத்து இசைந்த மானுடன் ஆகிய சண்
டியை வானவன் ஆக்கியும் எ-து.—நிலமிசையே
பிறவியிற் பொருந்திய மானுடவடிவின்ராகிய சண்
டேசுர காயனாரை அவ்வடிவுடனே தேவர்கள் வணங்

10

கும் பெருந்தேவனாக அதுக்கிரகம் புரிந்தும் எ-ம்.

7. மறிகடல் உலகின் மன் உயிர் கவரும் கூற்

றுவன் தனக்கு ஓர் கூற்றுவன் ஆகியும் ஏ-து.—திரைகள் மறியும் கடல்சூழ்ந்த நீலத்தின் கணுள்ள உயிர்களைப்பற்றிச் சொல்லும் இயமனுக்குத்தாம் மற்றோர் ஞமனாகித் தண்டித்தும் ஏ-ம்.

8. கடல்பிடு நஞ்சம் கண்டத்து அடக்கியும் ஏ-து.—பாற்கடலி லுண்டாகிய காளகடவிடத்தை தேவர்களைக் காத்தற்பொருட்டுத் தமது திருக்கண்டத்தில் அடக்கியருளியும். ஏ-ம்.

9. பருவரை சிலையப் பார்தன் நான் ஆ திரி புரம் எரியஒருகளை துரத்தும் ஏ-து.—மகாமேரு மலையே வில்லாகவும் வாசுகி என்னும் பாம்பே நாணுகவும் கொண்டு மூவிடங்கரின மாறிமாறித்திரியும் மும்மதில்களும் எரியும்படி ஒரே பாணத்தைச் செலுத்தி அம்முப்புரவாசிகளைத் தண்டித்தும் ஏ-ம்.

இரும்பு வெள்ளி பொன் என்னும் மூன்றினும் இயைந்த மூன்றுகோட்டைகளும் தாருகாக்கன் கமலாக்கன் வித்தியுன்மாலி என்னும் அவற்றி னதிபர்கள் ஶீரும்பியாங்கே தனித்தனி மேல் கீழ் நடு உலகங்க

ளில் மாறிமாறிப் பறந்துசென்று வைகுண்டமாதி வைப்புக்களைப் பாழ்படுத்தின்கால், வாசுதேவன் முதலிய தேவர்கள் சிவசன்னிதியை அடைந்து பூரி தக்ஷிண மூர்த்தியின் மந்திர செப தியானங்களாற் பிரார்த்தித்த வழி, சிவபெருமான் மகாமேருவை வில்லாகவும், வாசுகியை நாணுகவும், அங்கி துதியும் அரி அதன் முக்கோணவடிவும் காற்று காம்புவடிவுமாகப்

பொருந்திய அம்பாகவும் எடுத்திக்கொண்டு, பூமியாகிய இரத்தத்தில் ஆரோகணித்துச் சென்று அந்தமூன்று கோட்டைகளையும் ஓரிடமாக்கித் திருப்புன்னகை யால் எரித்தார். அப்பொழுது அவ்வில்லிற் கோத்த அம்புருவாயிருந்த தேவர்கள் தமக்கு யாதும் பயன் கிடைத்திலவே யென வருந்த, அஃதறிந்த பரமபதி அவர்களுக்குந் தோல்வியுறுவண்ணம் செலுத்தினார் என்பது சரித்திரசாரம்.

“கல்லானிழற் கீழாயிடர் காவாயென வானோர்
எல்லாமொரு தேராயயன் மறைபூட்டினின் றுய்ப்ப
வல்லாயெரி காற்றீர்க்கரி கோல்வாசகி நாண்கல்
வில்லாவெயி லெய்தானிடம் வீழிம்மிழ லையே.”

என்னுந் தேவாரமு மிதனை வற்புறுத்தும்.

12

10. கல்கொண்டு எழுகதசாக்கியன் அன்புதற் கொண்டு இன்னுருந்தான் மிக அளித்தும் எ-து. —செங்கற்களைக் கொண்டெறிதலே திருத்தொண்டா கச்செய்த வாக்கிய நாயரைது இடையறப் பேரன்பி னைத்தாம் கைக்கொண்டு இவியபேரருள் அவருக் குப் பெரிதும் கொடுத்த நாயும் எ-ம்.

11 ஊற்று என்கதோன்றியும் கோளி போன் றும் தோற்றிய வாரணத்து ஈரரி போர்த்தும் எ-து. —செங்கொண்ட கோபந்தானே இயமனே எனும்படி யாகாச்சிவியினின்று வெவியதும் அண் ணந்து புழைக்காததை, உழற்றிவந்தலானே யாளி யை ஒத்தும் எதிவேந்த யானையின வாய்நத்ததேநாலை உரித்துப் போர்வைபிட்டுக் கிருத்திவாராய் அத னைத் தவ்வித்தும் எ-ம்.

12. நெற்றியிற் கண்ணும் நீன்புயம் நான்கும்
 நற்றூ நந்தீச்சுவரற்கு அருளியும் எ-து.—நெற்றி
 யிலே கண்ணையும் நீண்ட நான்கு கரங்களையும் தம்
 மைப்போல நன்றாக நிலைபெறும்படி திருநந்தி தேவ
 ருக்குக் கொடுத்தருளியும் எ-ம்.

13. அறிவினை ஓரா அரக்கனார் உடல் நெறநெற
 இறுதர ஒருவிரல் ஊன்றியும் எ-து.—பலவாற்றினும்

13

ஆராயநதறிநதே மொயயறாபாச கா தொழிறய நசதை
 அனானம ஆராய நத்யா ய ருருசைகார மல்லையப்
 பெயாககுமாறு ரா ரா தி ரா ப பி ரா வணனது உட
 ம்பு நெறநெற வெள யும டளே லைரவி ல ஒசுக்
 தொழியுமா, மொ தி ரா ரா ச ரிவ லு ருவி ர யத்
 யால் அருசநிக ராநடி ராந -ம

14. நதிநீர் நவ ரொ மொரண யம மரீ
 அன ரிணா ல ரா ய கு ஆர, ம ம எ த —
 தமது சா ருப லே வரரா நகையுடைப டிடப
 வாசனா ரா ப லா சாந ரா ரே ம போனற நினை
 ணிய வ ரீய ர யக ரு கொ ரா ச ருளியு ம எ ம

15. பலாதிர வோல ரு உட பாயநதும
 எ-து பாகாணக ராபு உட ப ஞானதசளுகிப ருரி
 யனது பசா ல கி ராபு உ லாகததுத கண்டி கதும்
 எ-ம்.

16. மருகு நிருங்கி இருட்டரு மாவரம நாகதும
 எ-து சிவஞானம நறைநத பிருங்கிமாவிருடிக்குப்
 பெருவரததைக கொடுத்தருளியும் எ-ம்.

17. தககன் வேள்வி தகைகெடச் சிதைத்தும

ஞானத்தைப் போதித்தருளியும் எ-ம்

29. கூறும்காலே இன்னவை பிறவும் எங்கள் ஈசன் கோபப்பிரசாதம் எ-து — ஆராய்ந்து சொல்லு மிடத்து இவையும் இவைபோல்வன பிறவுமாகச் செய்தருளியவெல்லாம் எமது சீலவராகிய சிவபிரா னரது தண்டமும் அருகீராமமுமாகும் எ-ம்

30 சடிமலர் இருந்தோன் கார்க்கடல் கடந் தோன் புடம் உறு சோலைப்பொன் நகர் காப்போன் உரைப்போர் எ-து. மணநதவாயும் மலாமிசை பி நந் தோனாகிய பிரமதேவனையும் மேகநகன் பருகும் பாற் கடற்கண்ணே படுக்கைபிற் கிடந்தோனாகிய திருநெடு மாலையும் இலைப்பொறையான் வளைந்த சற்பகச் சோலை நீழலிலிருந்து தேவலோகத்தைக் காப்பவனாகிய இந்திரனையும் தனித்தனியே முதல் என்பாரும் எம்பிரானெடும் எண்ணிச் சமத்துவமுடைய ரென்ப பாறும் மற்றும் பல பிதற்றுவோரும் எ-ம்.

31. ஆகிலும் எ-து. மதத்தினரெனப்படுகொரா னாலும் எ-ம்.

32. ஒண்கடல் மா நீர் அங்கை கொண்டு இறை க்கும் ஆதன்போன்றுளர் எ-து. இவரெல்லாம் ஒள்

ளிய கடற் பெருநீரை உள்ளங் கையைக்கொண்டு இறைத்திடர்ப்படும் அறிவற்ற குருடனைப் போன்றவ ராவார் எ-ம்.

33 ஒடுங்காப்பெருமை உம்பர்கோளை அடங்கா

ஐம்புலத்தி அறிவு இல் சிந்தைக் கிருமி நாவால் கிளத்
தும் பரமே எ-து. அளவைகளானும் வேகமாகிய
முதனூலினும் அளந்தறிய அடங்காத பெருமை
யினையுடைய மகாதேவனைத் தம்வயப்படாத ஐந்திந்
திரியங்களானும் சடமாகிய மனசினாலும் புழுத்தநாவி
னாலும் அங்ஙனம் சமத்துவமுடையரெனச் சொல்லுந்
தன்மைத்தோ, எ-ம்.

34. அசாறு அன்று எ-து. அதுவன்றியும் எ-ம்.
இதுகாறும் புராணவசனம் பற்றிக்கூறி "மேல் வேத
வசனம்பற்றிக் கூறுகின்றார்.

35. ஒருவகைத் தேவரும் எ-து--தொகுதியான்
ஒருவகைப் பட்டதேவரும் எ-ம்

36. இருவகைத் திறமும் எ-து.—ஆண் பெண்
என்னும் இருவகையாற் பலதிறமும் எ-ம்.

37. மூவகைக்குணமும் எ-து—சத்துவ ராசத
நாமத மென்னும் மூவகைக்குணமும் எ-ம்.

2

18

38 நால்வகை வேதமும் எ-து—இருக்கு யகர்
சாமம் அதர்வம் என்னும் நான்குவகைவேதமும் எ-ம்.

39. ஐவகைப் பூதமும் எ-து—பிருதுனி அப்
புத் தேயு வாயு ஆகாயம் என்னும் ஐந்துவகைத்தாய
பூதமும் எ-ம்.

40. அறுவகை இரதமும் எ-து—இனித்தல்
புனித்தல் கார்த்தல் கைத்தல் உவர்த்தல் துவர்த்தல்
என்னும் அறுவகை இரதமும் எ-ம்.

41. எழுவகை ஓசையும் எ-து—ச, ரி, க, ம, ப,
த, றி, என்னும் எழுவகையான ஓசையும் எ-ம்.

42. எண்வகை ஞானமும் எ-து—மெய்வாய்

சுண்புக்குசெவி என்னும் ஐந்து ஞானேந்திரியமும், அசங்காரம் சித்தம் புத்தி என்னும் மூன்றுகரணமுமாகிய எட்டுவகை ஞானமும் எ-ம்.

43. ஒன்பதின் வகையும் ஒண்மலர்ச் சிறப்பும் எ-து—பிரகிருதியின் வகையும், அவ்வகைகளிற் பரிணமித்து விரிந்த தாத்துவிகவகைச் சிறப்பும் எ-ம். ஒன்பது என்றது ஈண்டுப் பிரகிருதியை.

44. பத்தின் வகையும் ஆகிய பரமனை எ-து—அவைடனைத்தையும் போக்கியமாகக் கொள்ளும் புரு

19

டன்வகையுமாகிய பரமசிவனை எ-ம். பத்து என்றது ஈண்டுப் புருடனை அகரஉயிர் ஏனையுபிரையும் மெய்யையும் இயக்கற்கண் அவையே யானவாறு இவை பல வுந்தாமேயான பரமசிவனை என்றுணர்க. எண்கள் குறிப்புச் சொற்களின் பாலன. இதுகாறும் வேதவசனம் பற்றிக்கூறி மேற்சிவாகம வசனம் பற்றிக்கூறுகின்றார்.

45. நினைவேவார்க்கு இன்பனை எ-து—நின்றாலும் இருந்தாலும் கிடந்தாலும் நடந்தாலும் மென்றாலும் துயின்றாலும் விழித்தாலும் இமைத்தாலும் மன்றும் மலர்ப்பாதம் மறவாதே நினைக்கும் சகச நீட்டைத் தொண்டருக்கு இன்பமேயா யிருப்பவரை எ-ம்.

46. என்னிடை அமுதினை எ-து—அங்ஙனமே அறுபவிக்கும் என்னிடத்தும் அமிர்தமாகத் தித்திப்பவரை எ-ம்.

47. செம்பொனைமணியினை எ-து—அத்தகைய சுவாதுபவத்திலே செம்பொன்னையும் மணியையும் போலக் களங்கமற விளங்குபவரை எ-ம்.

48. தேனினைப்பாலினை எ-து—தேனையும் பாலினை

49 தஞ்சம என்று ஒழுகும தன அடியாராதம் நெஞ்சமபிரியா நிமலனை எ-து—நன்னலாற் பற்று மற்றென் றிலோம நீயே தஞ்சமென்று சரிபையாதி நாற்பாதவகையினின்று ஒழுகும தமது மெய்யடியார் களது நெஞ்சத்தை விட்டகலாத நிம்மலரை எ-ம்.

50. நீடு உயா செநகழல பவளசகேண் உறு வரையனை எ-து மிககோங்கிய செநகழனமலைபோல வும் பவளமலைபோலவும் அடிமுடி காண்டறகரிய அத்தூரமான எல்லையையுடையவரை எ-ம். எல்லை யில்லாதவரென்றபடி.

51. முக்கண் செல்வனை எ-து—அநகனந் தூரத்தினராயினும் உயிர்க்கு அண்ணியராயுபகரி க்கு மாறு மிளிரும் மூன்று கண்களை உடைமையா யுடையவரை எ-ம். முக்கண் சூரிய சோமாக்கினி என்பன.

52. முசல்வனை எ-து—கற்பனைகடந்த சோதி லாகிய முதற் பொருளாயுள்ளவரை எ-ம்.

53. மூர்த்தியை எ-து—அந்தச் சோதிதானே அடியவர்கள் வழிபடுமாறு வடிவமாயினவரை எ-ம்.

54. கள்ளம் கைவிட்டு உள்ளம் அது உருகிக் கலந்து கசிந்து நன்கழல் இனை அவையே கினைந்திட

ஆங்கேகோன்ம நிமலனை எ-து—அவ்வழிபாடு செய்யிற் பயனாது,—உண்டு போலினாரும் பண் பினகாகிய பிரபஞ்சத்தை அறவேவிட்டு ஆண்டு நான் பிராமமென முனையாது உயிர் தான அனலிற்பட்ட

மெழுசூபோலுநகி அங்கே வெளிப்படும அருளினை
 அபசிவையுபே போலக கலந்து அககலப்பானே
 விவாகும சிவசாடருணசகைத கன குணமாகக்
 கொளளாது துவண்டு நெருப்பிஷிட வெண்ணெய்
 போலக கசுந்து தமது வியாபகமாகிய திருவடிக
 ளீரணையுமே தியானிததலாகிய சிவோகமடாவனை
 யிலுறைகது சிறகும அவவிடத்தே பரமநாதப்
 பெருமபயனாய் விளங்கும் மலாகிதரை எ-ம.

55. தேவ சேவனை சது—தேவரெணப்படு
 வாக்கெல்லாம பெருந்தேவன் எ-ம.

56. திகழசிவ லோகனை எ-து--அங்நனம் வியா
 பியாய பெருந தேவராயினும் அததேவர்கள் வழி
 பட்டுய்யும்படி விளங்கும் சிவலோகத்தைத் தமதிட
 மாகவுடையவரை எ-ம.

57. பாவ நாசனை. எ-து.—அவர் தம் பாவம்
 போக்கலானே அரன் உருத்திரனாதி நாமங்களை
 உடையவரை எ-ம்.

22

58. படர் ஒளி உருவனை எ-து.—அந்நாமங்கட்
 கேற்பப் பரவிய ஞானத்தையே திருமேனியாக
 உடையவரை எ-ம்.

59. வேயார் தோளி மெல் இயல் கூறனை
 எ-து.—அங்நனம் அரன் உருத்திரனாகிச் சங்கரிப்பவ
 ரேனும் மீட்டுந் தோற்றுவிக்கும் மூங்கிலையொத்த
 தோளினையுடைய மெல்லிய வியல்பினையுடைய கருணை
 சத்தியைப் பாகமாகவுடையவரை எ-ம்.

60. தாயாய் மன்ஊயிர் தாங்கும் தந்தையை-
எ-து. அதற்கேற்பத் தாயாகி எவ்வுயிரையும் காக்-
கும் பரமபிதாவானவரை. எ-ம்.

61. சொல்லும் பொருளும் ஆகிய சோதியை
எ-து—அதனானே சொல்லும் பொருளும் போல
அந்தச் சத்தியுந்தாமும் பேதாபேதமாக விளங்கு-
பவரை எ-ம்.

62. கல்லும் கடலும் ஆகி அகண்டனை எ-து—
அந்தச்சத்தியானே அவ்வுயிர்கள் போகந்துய்க்கு-
மாறு மலையும் (நிலனும்) கடலுமாகி மறைத்து வியா-
பிக்கின்றவரை எ-ம்.—

63. தேற்றம் நிலை ஈறு ஆகிய தொன்மையை-
எ-து—இங்ஙனமே சிருட்டி திதி சங்காரம் திரோ

23

தானம் அதுக்கிரகமாகிய அனாதி ஐந்தொழிலு-
முடையவரை எ-ம்.

64. நீற்றிடைத்திகழும் நித்தனை எ-து—அவ்-
வைந்தொழிலுமுடைமையானே விகாரியாகாது அச்-
சராசரமனைத்தையும் தம்மிடத்தொடுக்கிய விபூதி-
யிடத்தே விளங்கும் அனாதி நித்தியரை எ-ம்.

65. முத்தனை எ-து—அங்ஙனமாயினும் அவற்-
றின் விருப்பு வெறுப்பற்ற அனாதி மலமுத்தரை
எ-ம்.

66. வரக்கும் மனமும் இறந்த மறையனை
எ-து—அதனானே பாசஞான பசுஞானங்களைக் கட-
ந்த அநாதி போதராயுள்ள வரை எ-ம். மறை ஈண்-
டறிவின்மேற்று.

67. பூக்கமழ் சடையனை எ-து—அவ்விருஞா-
னத்தானும் அறியவாராராயினும் சிவஞானத்தானே

யறியுமபடி மலர்மணங்கமழும் சடைமுடியாகிய அள
விலாற்றலுடையவரை எ-ம்.

68. புண்ணியநாதனை எ-து — இக்குணமெலா
முணர்ந்து வழிபடும் புண்ணியத்திற்குப் பயனாக
வுள்ள தலைவரை எ-ம்.

24

69. இனைய தன்மையன் என்று அறிவரியவன்
தனை எ-து—அங்ஙனம் வழிபடுவதேயன்றி இப்படி
யன் இவ்வண்ணத்தன் இவனிறைவன் என்றெழுதிக்க
காட்ட முடியாமையின் அறிதற்கர்யவரை எ-ம்.

70. முன் விட்டுத் தாம் மற்று நீனைப்போர்
எ-து—இங்ஙனம் முறையே புராணம் வேதம் ஆக
மங்கள் தெரிச்சகவும் அசசிவபுத்தையே முதலாகக்
கொள்ளுதலைவிட்டுத் தாண்டாநாகப் பிற்தொன்றனை
முதலாக உன்னுந் தியுழாநர் எ-ம்.

71. மாபுயல் விட்டுச்சாச்சகை பின்போம் கல
வர்போலவும் எ-து—பெருமுயலைப் பற்றுதவிட்டுக்
காக்கையைப் பற்றும்படி பிண்டுடர்ந்து செல்லும்
வேட்டுவ வீரர் போலவும் எ-ம்.

72. விளக்கு அங்கிருப்ப மின்மினி கவரும்
அரும் அளப்பு சிறப்பு இல் ஆதர் போலவும். எ-து.--
வாடா விளக்குத் தமதில்லின் கண்ணே இருக்கவும்
பிரகாசத்தை விரும்பி மின்மினியைப் பிடித்து வரும்
அரிய அளவைச் சிறப்பாகிய அறிவுக் கண்ணில்லாத
குருடரைப் போலவும் எ-ம்.—இவ்விரண் நிவமை
களும் முறையே உடையானல்லாளை யுடையானாகக்
கோடற்கும் உடங்கே சிவஞான மிருந்துணர்த்துவ

25

துணரது பசுஞானத்தையே தேடுதற்குவமையா யின.

73. கச்சம் கொண்டு கடுந்தொழின் முடியாக் கொச்சைத் தேவரைக் தேவர் என்று எண்ணி எ-து.—துணிவுகொண்டு அரியதொரு கோபத்தையேனும் பிரசாதத்தை யேனும் செய்ய முடியாத கீழ்மைபினைபுடைய ஏனைத்தேவர்களை முதற்கடவுள ராகக் கருதி எ-ம்.

74. 179சரைப் போல ஓர் ஆரியப் புத்தகப் பேய்கொண்டு புலம்புற்று எ-து.—அக்கருத்தை நிரப்புமாறு பித்தேறினார்கள் உழுவதுபோல உயர் வாகியதொரு வேதத்தின் உட்பொருளை அறிபாது பேய்போல ஆவேசங்கொண்டு பிதற்றிப் பிதற்றி எ-ம். பித்தேறினார்கள் முன்னொடுபின்முரணிக் கூறற்கும்; பேய் இருக்கு யசர் சாமம் அதர்வம் என்னும நார்பகுப்பில் இருக்கின் பிரிவாய இருபத் தொருசாகையினும் எசுரின் பிரிவாய நூற்றொரு சாகையினும் சாமத்தின் பிரிவாய ஆயிரஞ் சாகை யினும் அதர்வத்தின் பிரிவாய ஒன்பது சாகையினும் தாம் தாம் பற்றியதையே மலைந்து பொருள்கொண்டு நின்றற்கும் உவமையாயின.

26

75. வட்டனை பேசுவர் எ-து.—சருக்கவுணர்வு கைவந்தவர் போல வளைய வளையச் சுட்க தர்க்கம் பேசுவர் எ-ம்.

76. மாணுடம் போன்று பெட்டினை உரைப் போர் எ-து.—அறிவின் மதுகையின்மையானே கிலு.

கிலுத்த மரம்பழுத்த மாணுட்பழம்போலும் மனி
தராய்த் தமது விருப்பத்தைபே இங்நனம் பேசுத்
திரியுமிவர் எ-ம.

77 பேதையர் எ-து—அறிவறைபோய ஏழை
யராவார் எ-ம்.

78. நிலத்து உன்தலை மீன்தலை எண்பலம் என்
றால் அதனை அறுத்து நிறுப்போர் ஒருத்தர் இன்மை
யின் மத்திரம் ஆகுவர் எ-து. இத்தரையின் கண்ணே
ஒருவன் மற்றொருவனைப் பார்த்து உனது தலை மீனி
னது தலையாசிருககின்றது நிறையும் எட்டுப்பல முள
தென்றால் அங்நனமே அதனை அறுத்து நிறை செய்.
வோர் ஒருவரு மிஷ்மையானே அவ்வளவிறறமக்கே
மீன்றலை வாய்த்ததென மகிழாநிற்பர் எ-ம். இது
கருதப்பட்ட பொருளை மறைத்து அதனைப் புலப்படுத்
தும் அதுபோன்ற பிற்தொன்றினைக் கூறியதனானே
ஓட்டுண்ணும் அணி. கருதப்பட்ட பொருள் இத்தரை

27

இன் கண்ணே போலி ஆசாநொருவன் அப்பேதையர்
தம்மைப் பார்த்து உனது ஞானம் பிரமத்தினது
ஞானமாசிருக்கின்றது அது சச்சிதானந்தமா மென்
றால் அங்நனமே அதனை அறிந்து சொல்வோர் பிறர்
ஒருவருமின்மையானே அவ்வளவிறறமக்கே பிரமத்
தன்மை வாய்த்ததென மகிழ்நிற்பர் எ-ம்.

79. மாநெறி கிடப்ப ஓர் சித்திரம் பேசுவர்
எ-து—அம்மட்டோ! இன்னும் அவர் சத்தியவாத
மாம் சைவத்திருநெறி யொன்றிருக்கவும் மெய்ப்பேச
ல்ப் பொய்வாதத்தையும் புகலாநிற்பர் எ-உ

80. தேவராசில் இன்னோர்க் காய்தனர் இன்னோர்க்கு அருளினர் என்று அறிய உலகின் முன்னே உரைப்பது இல்லை எ-து—அவர், தாம்கொண்ட தேவரும் முதற்பேவராமாயின், அத்தேவர் இன்னரைத் தண்டித்தார் இன்னருக்கு அதுக்கிரகித்தாள் என்று எல்லாரும் அறியும்படி உலகத்தின் முன்னிலையில் எடுத்துச் சொல்வதுமே இல்லை எ-ம்.

81. ஆகிலும் எ-து-அங்ஙனமாயினும் நீற்றொடு சாதனம் பூண்டவராய் எ-ம்.

82. ஆடுபோலக் கூடிநின்று அழைத்தும் எ-து, ஆடுகளுக்கத்துவதுபோலக் கூட்டங்கூடி நின்று திருநாத்திரத்தைக் கொண்டுமேயே என்று அழைத்தும் கூடும். மேமே எனச் சங்கத்தின் வருவதற்கு;

28

83. மாக்கள் போல வேட்கை ஈடுண்டும் எ-து—அங்ஙனம் திருவருத்திரஞ் சொல்லும் பொழுதும் மிருகங்களைப் போல ஆசை வரப்பட்டும் எ-ம்.

84. இப்படி ஏனம் அப்படி அமைத்தும் எ-து—இந்தப் பூமியிலே அவ்வுருத்திரத்தின் உணர்ச்சிப் பொருளை அவ்வண்ணமே உணரும்படி ஆலயமாக அமைத்து வைத்திருக்கவும் எ-ம்

85. இருநிலத்தி இன்ன தன்மையன் என்று முன்னே அறியாமாக்கீ நாசகளை எ-து.—அவ்வாறாயினும் பல நிறைந்த இட நலவுலகத்திலே இன்ன தன்மையன் அவ்வுருத்திராதனாகிய பரசிவன் என்று முன்னர்த்தானே அறிந்துகொள்ளாத மூட மனிதரை. எ-ம்.

86. இன்னே கொண்டு ஏராகூற்றம் பெரிது
 தவறு உடைத்த பெரிது தவறு உடைத்த எ-து.—
 இப்பொழுதே பாசதகாற் கட்டிங்கொண்டு செல்லாத
 கூற்றமானது பெரிதும ிழையுடைத்து பெரிதும்
 சிழையுடைத்து எ-10

எண்டு அப்பிழை நச்சயமென்பதுணர அடுக்கி
 யந்தது..

கோபப்பிரசாத வுரை

முற்றிற்று.

மெய்கண்ட தேவன் திருவடி வாழ்க.

~~சுருதி~~